

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 18. Ioannis vinus & mortuus Herodis parricidium detestatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Forſan vt ad diram tum ſtabat Adraſtia menſam;
 Vidit vt hæc, toruo tale quid ore fremit:
 Hoc fode Mæcha caput non ſunt ea vulnera vatiſ,
 Sed tua; te vatiſ cæca ſub ore fodis.

(a) *Ocyra canit. Prouerb. id eſt diras canit. hinc
 Perſius: Diſcincto canit ocyma verna.*

Elegia 18.

**Ioanniſ viuus & mortuus Herodiſ
 parricidium deteſtatur.**

Opprimis innocuam funeſta nocte lucernam:
 Scilicet inceſtas arguit illa faces.
 Hinc acuit diram vatiſ pia cura ſecurim,
 Purus amor fœdi damnat amoris opus.
 Te pudet inde tuo breuis hæret in aure pudoriſ
 Aura, memor vatiſ ſermo pudere mouet,
 Aſt agni vox blanda lupam ſibi neſcia gignit,
 Et ſibi Tiſiphonem iam Charis alba parit.
 Hinc vatiſ tuus ardet amor, furor inde Megeræ.
 Ille iubet ſoluâs; hic noua vincla ſtruit.
 Ocyûs haud æquas Rex impie frange catenas.
 Fregeris, ipſe graui compede liber eris.
 Sed furit inſanæ vox omniſ & vna Megeræ,
 Quâ non ſit Stigijs ſeuior vlla vadis.
 Neſte pedes; auidoque rerum caput emete ferro,
 Non dabit è ſanctis libera iura ſuis.
 Anne putas pedicis quia vinctus obhæret ahenis
 Peſ; etiam vincto vox pede vincta ſilet?
 Hoc magis apta loqui eſt, quod ſi caput emetat enſis;
 Ceu noua lingua, volent cætera membra queri,
 Quin etiam nec voce caret Vox cædua trunco
 Peſtore: iam ſanguis vocis hic inſtar erit.
 Sin autem ſileat; non tam de frigore lethi
 Os ſilet; ac flammiſ leno ſceleſte tuiſ

Flagitijsque

Flagitijque horrore, Cupidineis que sagittis,
 Queis pius ambussit pectora casta dolor.
 Illud erat toties pulchro cur arserit igni;
 Ambierit sacro mortis honore frui.
 Cerne tui sceleris testes in morte minaces
 Hos oculos, istic vindicis ira flagrat.
 Morte sua seris hoc ut scelus arguat annis
 Posthuma vox; nolet publica fama mori.

Elegia 19.

**Ioannis caput in disco ferale furiarum
 epulum detestatur pietas.**

Arguit incestum vatis vox ferrea crimen,
 Libera securo mens cui corde sedet.
 Et verò lupa spurca nouas ubi ruminat iras;
 Arsit in vlrices facta læna faces:
 Nam sæuum placidâ videas in pellice monstrum
 Cui Charis ore, sedet torua Megara sinu.
 Fac epulum natale, foresque intexere coronis;
 Vertet in exsequias festa, dapelque dolor.
 En, lances ferale caput, cyathique coronant:
 Hoc decet hinc, festis texta corona rosis.
 Siccine natales reparat lux candida Soles;
 Si Rex atra necis pignora lance gerat?
 Deque crudore sacro sæuos furor hauriat ignes;
 Pax ubi festa leui versat in orbe choros?
 Prò funesta dies, hunc que parit atra furorem!
 Lux ubi natali fulserat alba toro.
 Quis non hic timeat concors in crimina nomen,
 Rex ubi tale nefas orsus, & orsa foror?
 O procul hinc virgo, flos occidet ipse pudoris.
 Et procul este nurus. hinc probra specto tori.
 Væ! væ! væ! misero cur tam grauis incubat vltor,
 Et cui vox irę conscia fulmen alit!
 Vinit, adhuc viuit mutæ vox nescia mortis.
 Apra loqui truncum fit sibi lingua caput.

Fic